

Jubilæumsavis 40 år



2022

Indholdsfortegnelse

- Hvordan fødtes ideen om Børnehuset Babuska
v/ Karen Margrethe Jørgensen (bestyrelsesformand)
- Om den allerførste start og glimt fra tiden mellem 1982 – 1992
v/ Bodil Lykke (medgrundlægger)
- Om tiden fra 1982 – 2004 – Børnehaveklasseleder i børnehaveregi
v/ Margit Andersson (børnehaveklasseleder)
- Da pedelbolig og børnehave blev bygget – En tømrers erindring
v/ Henning Bådsmann (tømrermester)
- Glimt af livet med børnene i Babuska
v/ Henning og Yvonne Jensen (altnuligmand og pædagog)
- Glimt fra tiden 1988 – 1996 – En brydningstid
Da de private ordninger fik et vist antal kroner pr år pr barn
v/ Grete Bager (pædagog)
- 2005 – 2008 - 3 skelsættende år for Babuska
v/ Grethe Harreby (leder)
- Fra papirarbejde til ledelse – Babuska med vokseværk
v/ Tina Lauritsen (leder)
- 2016 – 2022
v/ Vibeke Freising (leder)
- En forælder beretter om et fælles forældremøde i Babuska 2002
v/ Charlotte Anker Græsbøl (forælder og bestyrelsesmedlem)
- En bestyrelsesformands eftertanke
v/ Karen Margrethe Jørgensen (bestyrelsesformand)

Hvordan fødtes ideen om Børnehuset Babuska?

Det begyndte med at Audonicon højskolen kom til Skanderborg i 1979.

En skoleforening samlede sig i ønsket om at oprette en skole, der byggede på Rudolf Steiners pædagogik, og to år senere 1981 startede Rudolf Steiner skolen som en helt selvstændig institution, der ikke hænger sammen med Audonicon.

Initiativet til at oprette børnehaven, Babuska – et navn den fik senere – kom fra lærere på Rudolf Steiner skolen, som året før startede med to klasser i den gamle staldbygning til Mallinggård. Initiativtagere til børnehaven var bl.a. Halfdan Olesen, Randi Brøndegård og Bodil Vincent. Rita Møllerup holdt sammen på økonomien.

”Babuska” betyder bedstemor. Og navnet passer godt, for det var bl.a. ved bedstemødres hjælp, at børnene kunne være i børnehaven, indtil forældrene fik fri og kunne hente deres børn.

At begynde en skole med en for de fleste endnu ukendt pædagogik som grundlag var ikke det nemmeste i verden. Halfdan fortæller derfor, at det, der dengang drev tanken om at starte en børnehaven var, at så ville der jo komme børn til skolen. Når først forældrene gennem børnehaven mødte og fik kendskab til pædagogikken, så havde de jo et bedre grundlag at vælge ud fra.

I dag er Babuska et børnehus med plads til 110 børn, og når børnene forlader børnehuset går de ud i mange forskellige skoler, hvilket er en glæde. Også dengang var det frie valg i lærernes tanker, kun ville man gerne være med til at udbrede kendskab til pædagogikken. En bestræbelse, man i børnehuset stadig vægter. Læs f. eks her i avisen anmeldelsen af et fælles forældremøde, der fandt sted i foråret. - I en sådan anmeldelse mærker man, at Rudolf Steiner pædagogikken ikke blot kan videregives som en teori. Den inddrager hele mennesket.

Babuska børnehaven begyndte før private børnehaver fik tildelt økonomisk støtte. Det var altså ildsjæle, som endda ind imellem arbejdede uden løn. Der skulle vilje, klar tænkning og en masse kærlighed til børn og pædagogik til. Og de var der. Mennesker lagde et frø, arbejdede i jorden, og spiren blev stærk og grokraftig. Tak til de mange, som bidrog. Også til de mange, som ikke er nævnt her.

Babuska er i dag en moderne daginstitution i dialog med det omkringliggende samfund, som det fremgår af virksomhedsplanen 2022:

”Det er Rudolf Steiners pædagogiske impuls, der ligger til grund for arbejdet i Børnehuset, og på dette grundlag er vi i en fortsat dialog med pædagogiske strømninger i vores samtid. Bestræbelsen i det pædagogiske arbejde er at styrke barnets identitet i et livsdueligt samspil med andre, således at det som voksenalderen kan finde sin egen udviklingsvej i mødet med det samfund, som det lever i.”

I denne jubilæumsavis fortæller nogle af grundlæggerne, de tidligere og nuværende medarbejdere tanker og minder fra den gang

--

Karen Margrethe Jørgensen
(bestyrelsesformand)

Fra Bodil Lykke:

Rudolf Steiner børnehaven i Skanderborg åbnede i 1982.

Bodil Vinzent og jeg aftalte med R. S. Skolens lærere Halfdan Olesen og Randi Brøndegaard, at vi oprettede en børnehave, der skulle virke med og ud fra Rudolf Steiners pædagogiske tanker.

Vi fik samlet en bestyrelse, hvor vi begge to var med. Der blev søgt om penge fra Augustinus Fonden, og vi fik 10.000 kr.

I den ene ende af hovedbygningen på Edelsborg, en gammel gård, lejede vi en lejlighed, som blev indrettet til at rumme børnehaven. Lidt af haven udenfor blev afgrænset, så børnene kunne lege der.

Det var en halvdags børnehave, og det første år var Bodil Vinzent ansat. Jeg kom sidst på formiddagen og passede de børn, der måtte blive om eftermiddagen. Deres forældre gik på Højskolen. Audonicon var ved at blive bygget.

En af forældrene, Preben Boel, var der om formiddagen og tog sin søn med hjem kl. 12.

I løbet af det første år opstod der problemer. Vi fik mulighed for at få et billigt telefonabonnement, men en af mændene i bestyrelsen mente, det blev for dyrt, da kvinder taler meget i telefon. Der måtte Bodil og jeg protestere. Det kunne vi godt håndtere.

I begyndelsen af december var vi lige ved at blive smidt ud af lejligheden. Ejeren af gården var gået konkurs, og den skulle sælges, men banken, der havde pant i den, tog over.

Da ejeren var flyttet, kom det en kæmpe elregning til os. Det viste sig, at manden havde sat en ledning til vores elmåler, og elselskabet ville ikke hjælpe os, så vi måtte betale regningen.

Den store lejlighed i hovedbygningen stod i nogen tid tom, og en aften, hvor vi holdt møde i børnehaven, lød der et brag, og lidt efter kom der vand ned gennem loftet. Det viste sig, at en vandbeholder på loftet over lejligheden var væltet. Heldigvis fik vi lukket for vandet, men der måtte stå en affugter i børnehaven i 3 dage, før vi kunne fortsætte. Dagene gik videre uden de store problemer, men på et tidspunkt blev det aftalt, at Bodil Vinzent efter sommerferien skulle lave mosaikvinduerne til Audonicons sal. Jeg skulle så fortsætte med børnehaven, og heldigvis fik jeg hjælp af en der hed Lone Bjørnø. Hun fik støtte af amt og kommune til at arbejde for os i nogle måneder.

Da der skulle bygges en pedelbolig til Audonicon, blev det bestemt at bygge et rum til børnehaveklassen og børnehaven i samme bygning. Inden bygningen var færdig blev børnehaven sagt op af de nye ejere på Edelsborg. Vi var så heldige, at vi kunne låne et lokale i det, der blev kaldt Cafeteriet, som Audonicon havde lejet. Der var vi et års tid.

Endelig en dag kunne vi flytte ind i den nye børnehavebygning, hvor vi delte garderobe med børnehaveklassen.

Børnehaven var blevet godkendt af Skanderborg Kommune som en udvidet dagpleje, og hver gang, vi var flyttet, kom der en dame fra kommunen for at føre tilsyn med forholdene.

Der kunne være 18 børn i det nye rum, og jeg havde forskellige medhjælpere i tidens løb. Økonomien var kun til én løn, og den var ikke stor.

Vi spurgte Skanderborg Kommune om støtte, men fik nej.



Den oprindelige pedelbolig og børnehavebygning.

Lydforholdene var ikke så gode, men min mand hjalp med at sætte flere meter bomuldsstof op fra under det store vindue hen til over døren.

Året efter kom det op foran det store vindue. Min mand kravlede op på en høj stige og satte det fast med tegnestifter foroven.

Efter genvordighederne vil jeg fortælle om de gode oplevelser.

Jeg var meget glad for at arbejde sammen med Bodil Vinzent. Hun havde arbejdet med børnehave i Kyringe, og jeg havde lært meget som forældremedhjælp i Børnehaven på Strandvejen i Aarhus.

Til lanternefesten mente Bodil, at vi skulle have marionetteater, så jeg fik samlet nogle marionetdukker af silke sammen, og syede en Rumleskaft.

Jeg havde været i en gruppe, som syede dukker til eventyret om de tolv måneder, så det var bare at gå i gang.

Da vi kom til fastelavn fik Bodil stillet en zinkbalje frem, og sammen med børnene fyldte vi sne i den. Næste morgen var den et eventyr. Den var beklædt med sølvpapir og fyldt med klart vand. Der lå sten i bunden, og uden om baljen stod to bænke med stof på og små landskaber.

Vi havde i forvejen sat små forkortede fødselsdagslys fast i valnøddeskaller, og nu skulle børnene én efter én puste deres lille båd med tændt lys over til den anden side. Senere fik børnene lov til at lege med andre både i vandet, og vi fik brug for håndklæderne. Det var dengang, der lå sne om vinteren.

Vi måtte så tage afsked med Bodil Vinzent til sommerferien, og jeg tog over med hjælp fra Lone Bjørnø, som var der i ni måneder. Heldigvis kom der derefter en ny hjælper, som hed Marie. Alt i alt gik det næste år meget godt, og lige inden sommerferien havde vi en dukketøjs-vaskedag. Jeg havde skaffet flere zinkbaljer, og de stod på rad og række med vand i. Først vaskede jeg dukketøjet i en spand og gav det videre til børnene, som skyllede det i de næste baljer. Til sidst blev vandet klemt af, og tøjet hængt op på en tøjsnor.

En af mødrene fortalte mig næste dag, at hendes dreng havde sagt til hende, at nu vidste han, hvordan man vasker tøj.



Hans og de tolv måneder.

På et tidspunkt kom der to drenge fra Frankrig, og de talte ikke dansk. Deres mor var fransk og deres far var dansk. Den ældste var fem år, og den yngste tre. De legede fint med de andre børn, men maden var fremmed for dem. En dag havde jeg imidlertid ikke så mange grønsager, som jeg skulle bruge, og det endte med at blive rødbedepizza.

Det kunne alle børnene godt lide. Derefter fik vi rødbedepizza en gang om ugen, og de to drenge lærte ret hurtigt det danske sprog.

Nu rykker jeg videre til det nye børnehaverum, Det var spændende, at få det indrettet. Der var god plads, og børnene byggede huler af borde og stofstykkerne, men de lagde sten og andre tunge ting på for at holde på stoffet. Jeg måtte gøre noget, og syede nogle gule sandposer af dunlærred. Da jeg kom med dem blev de straks brugt som flybilletter. Det var det, de fandt på den dag, men ellers virkede de, som de skulle.

Et forældrepar ville gerne have deres multihandikappede søn ind i børnehaven, og det skulle jo nok kunne lade sig gøre. Der blev bestilt en lille stol med hjul, så han kunne være med til sanglegene. Det var så dejligt, at han kluklo, når vi havde den med "Lille Peter Mathiesen". Medens børnene havde fri leg stod Christoffer, som drengen hed, i et ståstativ ved bordet, hvor børnene kunne komme hen og kontakte ham. Når vi skulle spise, tog hans støttepædagog ham med ind på kontoret og gav ham mad. Han havde svært ved at synke maden, så det var noget han fik med ske. De kom så tilbage, når der blev fortalt eventyr, og sunget "Skytsengel min," inden vi sagde farvel og tak for i dag.

En gang imellem tog jeg noget af legetøjet ned fra hylderne og viste et bordspil som eventyr. Det kunne være historien om en tryllesten.

Når der var blevet noget væk fra folkene, holdt de på stenen og ønskede det tilbage. Straks kom det tilbage, så de kunne komme videre med deres gøremål. Så en dag var tryllestenen borte. Den var ikke i børnehaven.

Men efter nogen tid kom en af forældrene heldigvis med den. Det var en Grøn Aventurin.

En anden gang viste jeg et bordspil med de små dværge. En gul dværg fik en lille krone på og var kongen. De andre gik på arbejde, og sang "Over bjerg og bakke dværgen med sin hakke osv." medens de gik afsted.

Om aftenen kom de hjem med guld, og kongen takkede dem. De fik deres grød i små halve hasselnøddeskaller, og bag efter måtte de løbe og glide på isen i nærheden. Det var sølvpapir. Næste morgen gik de afsted igen.

Dagen efter kom en af drengene og gav mig en tegning af dværgekongen.

Det var et udvalg af de oplevelser jeg har haft.

--

Kærlig hilsen Bodil Lykke (medgrundlægger)



Dværg og hare ved træets fod.

Fra Margit Andersson

Skærtorsdag 2022

År og dag er gået, og nätterne med, og vi gennemgår nye prøvelser i samtiden.

På opfordring vil jeg nu se ned i erindringens brønd i relation til "Babuskas" fødsel og de første 20 år. Det hele er fragmentarisk.

Jeg blev ansat af Rudolf Steiner Skolen i 1982 som børnehaveklasseleder, og ikke af Rudolf Steiner Børnehaveforeningen som blev grundlagt i 1982.

Halfdan Olesen ledte børnehaveklassen 1981/82, som er året for Rudolf Steiner Skolen i Skanderborgs fødsel på Mallinggård.

Halfdan Olesen overtog 1982/83 den næste 1. klasse.

Børnehaven havde sine lokaliteter på Edelsborg på Ladegårdsbakken i Skanderborg, og det til leje.

Bodil Vincent ledte børnehaven i det første leveår. Bodil Lykke overtog. Bodil Lykke arbejdede for næsten ingen godtgørelse, og jeg mener at Preben Boel blev ansat som langtidsledig i en tid.

Søren Marott (bankmand) var bestyrelsesformand i børnehaveforeningen, en drivkraft for grundlæggelsen.

Højskoleforeningen, Skoleforeningen og børnehaveforeningen havde husbehov og arbejdede på planerne om en fælles bygning, som kunne give husly til børnehaveklassen, børnehaven og højskoleforeningens pedel.

I 1986 flyttede børnehavegruppen ledet af Bodil Lykke sammen med børnehaveklassen ind i de 2 nye lokaler tegnet af Holger Mellerup, og bygget af Henning Bådsmann. Jeg var med til at male og sætte i stand i det nye lokale, samt at flytte fra Poul la Cours vej, hvor børnehaven og børnehaveklassen havde boet i hvert fald 1985/86.

Med sommerferiens begyndelse i 1986 gik jeg på barsel.

Karin Allhof ledte børnehaveklassen 1986/87. Jytte Malling 1987/88. Jeg havde en mentorrolle.

1988 var der grundlagt en ny børnehavegruppe ledet af Fru Ulla Skovsted uden løn, og som havde til huse på La Cours vej, samme lokale som børnehaveklassen havde boet i, og nabo til Bent Pyskovs køkken og Højskoleforeningen.

Der blev arbejdet på at bygge et lokale mere, den tredje knop på Grønnedalsvej 16.

Arkitekt Olaf Skovsted og hans hustru Ulla stillede megen tid, ekspertise og penge til rådighed, så det kunne lykkes.

1989 /1990 (mener jeg) flyttede den anden børnehavegruppe fra Poul La Cours vej ind i det nye lokale, som mange frivillige samt forældre havde etableret.

Grete Bager overtog gruppen, og en eftermiddagspasning tog så småt sin begyndelse i de kommende år. Der var en dame der hed Anna og en der hed Gerda. Det var bedstemødre, men havde ellers ikke kendskab til pædagogikken. Det var forældrene, der stod for eftermiddagsordningen, og ordningen måtte benytte børnehavens lokale og øvrige faciliteter.

Efter ca. 10 års engagement, som Bodil Lykke havde investeret i dannelsen af børnehaven og den første gruppe, overtog Else Foldager.

Pernille Pischinger har også haft en ansættelse som vikar en kort stund.

I 1988 kom jeg tilbage og samarbejdede med børnehavegrupperne i det omfang, det var muligt indenfor den daglige pædagogiske ramme, som fælles fester, og pædagogiske møder.

I alle disse år havde vi ledere ansvaret for pleje og vedligehold af lokaliteterne, ud over den pædagogiske opgave. Der var den daglige og ugentlige rengøring, som i en årrække blev båret i samarbejde med forældrene.

Børnehaven var en privat forening, som ikke havde andre midler end forældrebetalingen og gaver. Den gang blev langtidsledige ansat som medarbejdere.

Samarbejdet med kommunen kom efter 2004, hvor jeg lagde opgaven i børnehaveklassen fra mig. Og det var dengang, det politisk blev besluttet, at Penge følger barnet.

Lilli Kjeldsen, en multikapacitet og støtte på mange fronter igennem mange årtier, bidrog ikke mindst i børnehavens eftermiddagsordning i en årrække.

Omkring 1994 kom Sanne Ibsen som leder af den anden børnehavegruppe, hvor børnehaven og Rudolf Steiner Skolen samarbejdede omkring en eftermiddagspasning for børnehave og børnehaveklasse børn på Grønnedalsvej 16.

Derefter blev Yvonne Jensen ansat først som eftermiddags pædagog, og så overtog hun ledelsen af den første børnehavegruppe, efter at Else Foldager trak sig tilbage.

Arne Sandbergs kone var med i børnehavebestyrelsen en overgang, og hun malede mange eventyrbilleder på vores opfordring, som vi med stor glæde kunne smykke husets vægge med. Jeg mener billedet ved indgangen findes endnu.

Navngivningsfesten, hvor børnehaven fik officielt navnet ” Babuska”, måske 1991/92. Hvornår det nøjagtigt var, kan jeg ikke huske, men jeg ved at Grete Bager lavede et vers i den sammenhæng. Det var medens hun var gruppeleder af den anden gruppe, før Sanne Ibsen.

Dorte Nielsen blev gruppeleder efter Sanne Ibsen, for den anden gruppe siden hen. Efter hende kom en pædagog, hvis navn jeg ikke husker, jeg mener fra Silkeborg, og siden Hans Knæhus.

Henning Christensen blev og var en alt mulig mand. Man kunne regne med ham!

Han overtog vikararbejdet for Yvonne Jensen.

Siden løste han i en lang årrække pedelopgaver, når han havde eftermiddagsordningen for børnehaven og børnehaveklasse børn.

Mon ikke han var i huset til fælles bedste i ca. 12 år?



Med Margit på høsttur.

Forsøg på en kronologi:

1982 grundlæggelse på Edelsborg, børnehaveleder Bodil Vincent.

1983 leder Bodil Lykke frem til ca. 1992.

1984 flyttet til Poul la Cours vej, hvor højskoleforeningen havde lokaler.

1986 nyt lokale ved siden af børnehaveklassen Grønnedalsvej 16.

1989/90 ca., Anden gruppe flytter fra Poul la Cours vej til nyt lokale på Grønnedalsvej.

Leder Ulla Skovsted arbejder ulønnet et år. Grete Bager overtager 1990/91 tror jeg.

Ca. 1992: Bodil Lykke fratræder. Else Foldager overtager, Pernille Pischinger vikar.

Eftermiddagspasning begynder ved Gerda og Anna.

Ca. 1994 Yvonne Jensen eftermiddagspædagog for børnehaven og børnehaveklassen.

Bliver gruppeleder for den første gruppe, efter Else Foldagers fratrædelse.

Ca. 1991 – Navngivningsfest.

Sanne Ibsen overtager den anden gruppe efter Grete Bagers fratrædelse.

Midt i 1990'erne tror jeg, eftermiddagspasning for børnehavebørn og børnehaveklassebørn ved Lilli Kjeldsen og Henning Christensen.

Dorte Nielsen overtager efter Sanne Ibsen.

”Silkeborg pædagogen” og derefter Hans Knæhus.

Det var det, jeg kunne hente frem fra glemslen.

Jeg mener, der også fra et vist tidspunkt var et samarbejde omkring skolebladet, som Skolen udgav, og fra tid til anden var børnehavens pædagoger gæst på skolens pædagogisk konference.

--

Margit Andersson (børnehaveklasseleder)

Fra Henning Bådsmænd - En tømrers erindring

Da Karen Magrethe ringede til mig og spurgte, om jeg kunne fortælle lidt om bygningen af Rudolf Steiner Børnehavehuset og Pedelboligen til Audonicon, måtte jeg naturligvis svare ja.

Min kone og jeg var med Rudolf Steiner Højskolen på studietur til Italien med Holger Møllerup som en fantastisk turleder.

På den tur var der mange personer, der havde været med til at starte Rudolf Steiner Skolen i Skanderborg. Det var bl.a. hr. og fru Sindesen, hr. og fru Ernsten og ikke mindst Holger Møllerup.

Skoleforeningen og Højskoleforeningen stod for at skulle fortsætte udbygningen af en børnehave og børnehaveklasse samt en ny pedelbolig til pedellen tilknyttet Audonicon. Pedelparret var Jytte og Tyge Germundsson.

Min familie og jeg stod for at skulle flytte nærmere Århus, idet vores 2 ældste drenge gik på Rudolf Steiner Skolen i Århus.

”Kom op og byg den bygning for os,” var deres opfordring til mig. – Og sådan blev det.

Jeg støttede mig til Møllerups lille model af den ret specielle bygning med buede tage, karnap og buede lofter m.m.

Det blev en frygtelig kold vinter, vi fik det år. Og det blev nødvendigt at pakke hele byggeriet ind i vintermåtter for at murværket ikke skulle fryse i stykker.

Senere er der bygget til og om flere gange. Men de to første kupler og karnap står der stadig.



"Kom og byg den bygning for os!" Sagde Holger Mellerup.

Karen Magrethe spurgte, om der var nogle anekdoter omkring byggeriet.

En lille sjov episode kan jeg ikke lade være med at fortælle.

Til jul skulle vi, der arbejdede på byggeriet have en lille hyggelig julefrokost. Det foregik på den måde, at jeg lukkede et værelse i den kommende pedelbolig af med en plade for døren.

Så blev der sat en varmekanon ind i værelset og stillet an med et bord og stole. Min kone havde lavet smørrebrød og alt hvad hjertet ellers begærer, og dertil øl og snaps, som det sig hører og bør, når håndværkere fester. Og vi hyggede os, kan jeg love jer.

Pludselig blev der banket på "døren," og ind kommer Mellerup for at vise mig en tegning af et hus, som han ville have, jeg skulle bygge til ham og hans kone Rita Mellerup.

Mine "raske svende" dunkede Mellerup venskabeligt i ryggen og sagde: " Du skal have en bajer og et glas brændevin."

Jeg måtte jo koncentrere mig lidt for Mellerup og hans tegning, så jeg lagde ikke mærke til, at der blev fyldt godt på lærlingen Morten Eld.

Det var så det, det var, men samme Morten skulle samme aften spille en af hyrderne i Julespillene på Skolen, som skulle opføres bl.a. for forældrene på Skolen.

Da de sovende hyrder på marken skulle vækkes, kunne de næsten ikke få rusket liv i den ene af hyrderne.

Behøver jeg at fortælle om de skældud, jeg fik af "hyrdens" mor og svigermor efter den forestilling?

--

Henning Baadsmann (tømremester)

Fra Henning og Yvonne

Glimt fra livet med børnene i Babuska.

Det er august måned. Kornet står og vajer i vinden ude på markerne.

Bønderne gør sig klar til at tage ud og høste. Noget af det første vi gør, når vi mødes i Babuska efter sommerferien, er at forberede høstfesten. Til morgensamlingen synger vi:

Vil I vide hvordan bonden,
Vil I vide hvordan bonden,
sin havre han sår,

Se sådan gør bonden,
Se sådan gør bonden,
når sin havre sin havre han sår,

Vil I vide hvordan bonden,
Vil I vide hvordan bonden,
sin havre han slår,

Se sådan gør bonden,
Se sådan gør bonden,
når sin havre sin havre han slår,

Vil I vide hvordan bonden,
Vil I vide hvordan bonden,
han binder sit neg,

Se sådan gør bonden,
Se sådan gør bonden,
når han binder sit neg,

Vil I vide hvordan bonden,
Vil I vide hvordan bonden,
han tærsker sit korn,

Se sådan gør bonden,
Se sådan gør bonden,
når han tærsker sit korn.



Sammen med børnene pynter vi det store årstidsbord med frugter, grøntsager og blomster. Vi begynder at arrangere den fælles høsttur ud til bondegården, hvor bondemanden og bondekonen bor med deres mange dyr: heste, høns, gæs, grise og kaniner. Vi maler en plakat i høstfarver med invitation til forældrene til høsttur, og aftaler transport til bondegården.

Når dagen kommer, samles vi på legepladsen og fordeler os i de biler, der er til rådighed. Vi kører til bondegården og samles her på gårdspladsen.

Bondemanden kommer ud og blæser til høst i sit kohorn. Forældre, børn og ansatte samles i en kreds og synger høstsangen. Bondemanden fører an med sin le, og vi går i samlet flok ud på marken. På marken slår bonden kornet med sin le. Alle vi andre går bagved mens vi synger høstsange, samler kornet og binder det i neg, som vi stiller op i stakke, så kornet kan tørre. Så går vi i samlet flok tilbage til bondegården og henter vores medbragte mad. Vi fordeler os i bondegårdens have og sætter os på medbragte tæpper i små grupper og spiser vores mad. Når vi har spist, er der fri leg for børnene, og de voksne drikker kaffe og snakker. Til sidst går vi i marken igen, og i vores medbragte lagner pakker vi kornnegene ind og bærer dem ud i bilerne og kører, efter at vi har sagt farvel og takket bondemanden for det dejlige korn.

I den følgende tid begynder morgensamlingen med høstsange og høstsanglege. Sammen med børnene breder vi et stort lagen ud i midten af stuen, eller udenfor på legepladsen, alt efter vejret. Vi tager et kornneg og breder det ud på lagenet. På værkstedet har vi i forvejen lavet en plejl til de voksne, og sammen med børnene snitter stokke til at tærsk med. Vi sætter os i kreds om lagenet, den voksne synger og tærsker på kornet, for at skille kernerne fra aksene. Så er det børnenes tur. De får lov til at tærsk med deres små stokke og opleve, hvordan kernerne falder fra aksene. Så tager vi aks og strå til side, danner kreds og tager fat i lagenets kanter og ryster det op og ned, så kerner og avner skilles. De følgende dage fortæller vi om møllen og leger vindmølle. Vi synger, at vi kører til mølle med kornet; med hænderne på skuldrene løber vi rundt i kreds, til vi er ved møllen. Så går vi i gang med at kværne, male kornet til mel, dels på vores håndstenkværn, dels på kaffemøller. Vi samler melet i fade, og børnene laver dej til boller og små pandekager. I denne tid er der en dejlig høststemning på stuen, med duft af bagværk og lyden af kværne, der maler mel.

Høsttiden går over i Sct. Michaelstiden. Efteråret begynder så småt. Lyset og mørket kæmper Dragerne vågner. I en nærliggende forladt lille grusgrav, som børnene kalder ”Dragehullet,” leger vi tit. I denne tid sidder vi og snitter små Michaelssværd til den kommende kamp med dragen. Vi synger:

”Nu står i himlens åbne port
Sct. Michael med sværd så stort.
Vi følger dig med al vor kraft
og alt vort mod”

Ved morgensamlingen fortæller den voksne legenden om Sct. Michael, Ridder Georg, prinsessen og dragen. I den følgende sangleg synger vi:

”Vi er sct. Michaels tapre mænd
dragen dræber vi med sværd.
Alle som dragen dræbe kan
er Sct.Michaels riddersmænd.”

Mens vi synger tramper vi taktfast rundt om vores drage og dens hule, som står i midten af kredsen. I begyndelsen bærer den voksne sværdet med rundt i kredsen, og efterhånden som børnene får snittet deres sværd, bærer de også deres sværd med.

Vi spiller den gamle legende om dragen, der hærger kongeriget og gør jorden ufrugtbar og udløser hungersnød. Folket går til slottet og beder kongen om hjælp. Han ved ikke sine levende råd, men sender et bud ud til dragen. Buddet spørger dragen om prisen for fred, dragen kræver menneskekød i bytte. Hjemkommet meddeler buddet kravet fra dragen – ingen af kongens mænd melder sig. Dette kommer prinsessen for øre, og hun tilbyder at ofre sig til dragen. Prinsessen vandrer til

dragens hule, hvor hun bliver lænket inderst i dens hule. Kongen er i dyb sorg, og beordrer byen behængt med sørgeflor. Ridder Georg kommer ridende ind i byen og ser sørgefloret hænge alle vegne. Han spørger til årsagen, og folk fortæller, hvad der er sket. Ridder Georg går til Kongen og tilbyder at redde prinsessen og dræbe dragen. Kongen takker og indvilliger, og ridder Georg rider til dragens hule. Da dragen ser ridder Georg spyr den ild, gift og galde imod ham. Ridderen har modet i sit hjerte og trækker sit sværd mod dragen. I samme øjeblik åbner himlen sig, og Sct. Michael viser sig, og kraften fra hans sværd går ned i ridder Georgs sværd som et lyn. Det giver ridder Georg kraften til at støde sværdet direkte igennem dragens hjerte, og den falder død om. Ridder Georg befrier prinsessen fra hendes lænker, og de rider sammen hjem til kongeslottet. Prinsessen og ridder Georg holder bryllup, der varer i 8 dage, folket jubler og bringer gaver til brudeparret fra deres atter frugtbare marker.



Ridder Georg og dragen.

På selve Sct. Michaels dag, som er d. 29. september, bliver børnene kåret til Sct. Michaels riddere. Børnene får hver især en blå kappe på, sat deres sværd i bæltet og et stjernebånd om panden, og bliver slået til riddere af den voksne med dennes sværd. Så samles vi og drager i fælles flok til dragehullet, hvor vi finder drager og dræber dem. Når alle drager er døde, tager vi hjem og drikker drageblod (hyldebærsaft). Så opfører vi for sidste gang legenden om Sct. Michael, Ridder Georg, prinsessen og dragen.

Vi forsætter rejsen gennem året med Lanternefesten, siden adventsspiral, julefest med julespil, nisselege og julebag. Siden kommer fastelavnsfest, påske- og pinsefejrning, og som afslutning på året Sommerfesten.

--

Yvonne & Henning Jensen
(altnuligmand og pædagog)



Påskeharen med påskeæg.

Fra Grete Bager:

I januar 1988 fik Bodil Lykke mig ind som langtidsledig for 9 måneder. Nanna (Mor til Mads) havde været langtidsledig i 7 måneder og skulle snart videre, og da mine 9 måneder var gået, kom der en ny, husker ikke hvem. Bodil og en langtidsledig, det var hvad der var råd til i den lille private halvtids børnehave, der kørte uden tilskud fra kommunen. Den var lige flyttet ind i den nye bygning overfor Rudolf Steiner Skolen og børnetallet var vokset fra 12 til 18. Det var hårde arbejdsvilkår med ny samarbejdspartner hver 9. måned, og man vidste ikke, om der var en ny egnet på trapperne.

Januar 1989 ønskede Bodil at gå et halvt år på orlov, og jeg trådte til som hendes vikar. På det tidspunkt var tilstrømningen af børn vokset, og endnu en gruppe blev i sommeren 1989 etableret på Poul La Cours vej. Jeg blev spurgt, om det var noget for mig at etablere, men med 2 små børn hjemme takkede jeg nej. Ulla Skovsted trådte til og fik indrettet det gamle cafeteria til en flot og hyggelig ramme for den nye gruppe, der i løbet af de næste ét til halvandet år voksede til 18 børn. Efter et år ønskede Ulla ikke at fortsætte, og jeg blev igen spurgt om stillingen var noget for mig. Denne gang takkede jeg ja. Samtidig ønskede Bodil Lykke at stoppe helt, og Else Foldager overtog hendes gruppe. Allerede i det efterår (1990) blev vores lejemål på Poul La Cours vej opsagt. Det var noget af en mavepuster, men bestyrelsen trådte i karakter og fik sat en udvidelse af den nye bygning i gang. Det nye grupperum stod færdigt til indflytning i påsken 1991. På den måde var de to børnegrupper nu samlet på ét sted i hus med skolens børnehaveklasse. Det var noget af et kulturchok at flytte i hus med så mange børn og en alt for lille legeplads, så der blev hurtigt forhandlet om en lille udvidelse af legearealet over mod Audonicon, og der kom hegn op omkring legepladsen.

Børnehaven var stadig halvdags, men de af forældrene, der havde brug for længere tids pasning havde tilbage i 1989 ansat en dame, der kom kl. 12.30 og passede deres børn i børnehavens lokale. En ikke alt for holdbar aftale i længden, især ikke efter den eftermiddag, hvor en af ungerne gemte sig, og de resterende 5 blev spredt for alle vinde og blev samlet op af forbipasserende. Det var at se i politirapporten ugen efter. Pædagogens mareridt. Derefter blev der arbejdet på at få en eller anden form for tilskud fra kommunen, så børnehaven kunne holde længere åbent og med fast ansat personale. Det lykkedes omkring 1992, da vi fik en underskudsgaranti på 100.000 om året. Et par år efter kom puljeordningen, hvor private pasningsordninger kunne få et vist antal kroner om året pr barn. Så kunne det pludselig lade sig gøre at drive børnehave med overenskomstmæssig løn til alle. Siden er ordningen: pengene følger barnet kommet, så private børnehaver er ligestillet med de kommunale rent økonomisk.

I 1993 gik jeg på barsel, og Sanne Ibsen tog barselsvikariatet, der løb over 2 år. Jeg stoppede omkring marts 1996 pga. stress.

I alle årene havde vi ønsket at beholde børnene i børnehaven, indtil de skulle i 1. klasse, hvilket skolen var træt af, fordi deres børnehaveklasse så blev for lille til at kunne lønne en pædagog til de børn, der alligevel kom til dem i børnehaveklassen. Vi havde bl.a. derfor arbejdet på en model, hvor børnehaveklassebørnene var integreret på børnehavestuerne, men blev samlet af Margit Andersson, "Tante Margit" et stykke tid hver dag til særlige aktiviteter for dem. Det kørte et par år, men løb ud i sandet. Det var for svært at få til at fungere ordentligt.

Jeg husker ikke ret meget om tiden efter orlov og til jeg blev sygemeldt og holdt i børnehaven omkring marts måned 1996, men Yvonne og Marianne Pyskov var ansat.

--

Grete Bager (pædagog)

Fra Grethe Harrebye

2005-2008 var 3 skelsættende år for Babuska

Bettina og Lykke havde oprettet en privat dagpleje med vuggestuebørn i den tidligere pedelbolig, som var sammenbygget med, men adskilt fra Babuska, og de ønskede at blive tilknyttet børnehuset, som en del af denne.

Babuskas bestyrelse med Ulrik Nejsum Madsen som formand tilsluttede sig idéen, og jeg blev ansat som leder af Babuska for at gennemføre projektet.

Skanderborg kommune var positive og meget interesserede i projektet, da der i de år var babyboom i kommunen, og der var stor mangel på pladser til de små børn.

Bygningsmæssigt skulle vi blot rive en væg ned mellem husene, for at der rent fysisk var tale om en udvidelse.

Det gode tilbud om steinerpædagogik til de mindste spredtes hurtigt i byen, ventelisten voksede til uanede højder, og Helle Madsen og Ulrik tilbød at oprette et anneks i deres hjem på Vester Skovvej, indtil vi var i stand til at udvide Babuska med en ny tilbygning.

Flere store opgaver skulle løses inden det kunne fuldføres. Babuska skulle etableres som en selv-ejende institution, så vi selv havde rådighed over de økonomiske midler og derved kunne forestå byggeriet, og Audonicon skulle frasælge noget af deres jord, hvor tilbygningen skulle ligge.

Det tog selvsagt tid, - men i løbet af et par år var vi klar med planer, penge og opbakning til at bygge den nye vuggestuebygning i forlængelse af den oprindelige bygning.

Ventelisten voksede og voksede, og vi kunne se, at der var behov for en tredje gruppe til vuggestuebørn. Og da samtidig børnehaveklassen, som hidtil havde boet i Babuska, flyttede til nye lokaler udenfor børnehuset, fik vi der rum til at huse endnu en gruppe børn. Denne gruppe blev senere til den integrerede gruppe med børn i alderen 1-6 år.

Vi kunne nu endelig samle alle de små grupper, som havde været indlogeret hos Helle - og i perioder i Audonicons små bageste lokaler - til en samlet enhed i det samme hus.

Jeg kunne nu med det afsluttede projekt trygt overlade ledelsen af den udbyggede Babuska til en ny leder.

--

Grethe Harrebye (leder)

Fra Tina Lauritsen - Fra 'papirarbejde' til ledelse

Tilbageblik på Børnehuset Babuska 2009 – 2015. I august 2009 blev jeg leder af Børnehuset Babuska og var det frem til februar 2015. Hvis jeg skal give et billede af den periode af Børnehusets historie, tror jeg det gøres bedst gennem det bagtæppe, som førte til min ansættelse.

I årene 2005 – 2009 voksede Børnehuset Babuska fra at være en lille børnehave med to børnehavegrupper, i alt 40 børn, til at være et stort dagtilbud med 6 børnegrupper og en normering på 100 børn. Det var en voldsom vækst, som skete samtidigt med, at man etablerede vuggestue og dermed udvidede det pædagogiske tilbud til omfatte børn fra 1 år. Børnehuset Babuska var det første dagtilbud med vuggestue i Skanderborg Kommune, som ellers kun havde dagpleje for børn i

den aldersgruppe. Så det var en pionerplads, Børnehuset her havde indtaget, en plads som også forpligter. De fysiske rammer blev naturligvis udvidet i samme periode med flere til- og ombygninger, så alt i alt en vældig forøgelse af Børnehuset Babuskas virke.

Den voldsomme vækst blev en brat opvågning til de organisatoriske behov, som en virksomhed af den størrelse udløser. Egentlig så man nok stadig sig selv som en lille hyggelig institution, men virkeligheden havde sprængt rammerne for den forståelse. Så fra at have et kontor, hvor man lige ordnede 'papirarbejdet' i forbifarten, var der brug for en samlet ledelse og for at få afstemt både det pædagogiske arbejde og alle arbejds gange og beslutningsprocesser med den nye virkelighed.

Det var den opgave, jeg fik i 2009, og når jeg ser tilbage på det i dag, var den afstemningsproces nok kendetegnende for den periode i Børnehuset Babuskas historie. Takket være et rigtig godt samarbejde mellem børnehusets dygtige medarbejdere lykkedes det at flytte ind i den nye virkelighed, så der både blev værnet om Rudolf Steiner pædagogikken og skabt organisatoriske rammer, som den kunne trives og udvikle sig godt indenfor. Den store Babuska 'mama', som lægger navn til Børnehuset, fik solid grund under fødderne i den periode, så hun fortsat kunne passe rigtig godt på alle sine mindre Babuska'er derinde.

--

Tina Lauritsen (leder)



Fra Vibeke Freising

Babuska fra 2016 til 2022

Da jeg blev leder i 2016, overtog jeg et velfungerende hus med en god medarbejderstab samt en god økonomi.

Sådan er det heldigvis stadigvæk her i 2022.

Babuska er et hus i bevægelse og i udvikling. Vi gør os umage for at udvikle os og skabe en god dagligdag for alle vores børn ud fra Rudolf Steiner pædagogikken, samtidig med at vi skal leve op til udefrakommende krav. De nye styrkede læreplaner betød for eksempel et omfattende arbejde i Babuska. Det krævede lang tids bearbejdning, at få kravet om blandt andet dokumentation til at blive et godt og givtigt arbejdsredskab i stedet for en tidsrøver. Vi ønsker jo at al vores tid benyttes til gavn for børn, forældre og medarbejdere.

Siden 2016 er vores venteliste stødt og roligt blevet længere og længere. Mange børnefamilier er flyttet til Skanderborg og omegn, og mange af disse familier har fundet Børnehuset Babuska. Det har været svært at vænne sig til, at vi ikke har plads til alle, som gerne vil være i Babuska. For at imødekomme den stor søgning har vi udvidet med en børnehavegruppe og opnormeret med ti børn. Vi ønsker dog at forblive et hus med forholdsvis små og overskuelige grupper, dette til gavn for både børn og voksnes trivsel.

2020 og 2021 blev i Babuska, som i hele verden, præget af Corona. Vi var taknemmelig for vores fysiske faciliteter, som gjorde faste gruppeopdelinger forholdsvis uproblematisk. Ved stor fleksibilitet, forståelse og samarbejde fra både forældre og medarbejdere kom vi igennem den særlige tid, uden at gå for meget på kompromis i forhold til vores pædagogik. Vi fik mange nye erfaringer på godt og ondt. Vi valgte at have fokus på alt det nye gode, og Coronatiden gav os blandt andet en dejlig ny sommerfest tradition.



Babuska er jo en ældre dame på 40 år. Dette kan ses, og vi har gennem de sidste år haft fokus på renovering. Vi har blandt andet bygget ny garderobe til Æbleblomsten, fået slebet gulve, fået nye ovenlysvinduer og meget mere. I år skal hele huset males.

Et af mine store ønsker da jeg blev leder var, at Babuskas have skulle have et godt og grundigt løft. Det har vi nu gennem en del år arbejdet på. En forælder har hjulpet os med en haveplan. Snart har vi nyt hegn hele vejen rundt om Babuska, vi har nyt skur i Kornblomsten, vores kælkebakke er blevet flyttet, og sådan går det stille og roligt fremad med hjælp fra forældre og professionelle. Vi håber, at vi i år kan få lavet nyt indgangsparti.

Babuska er et stort hus, hvor der altid er gang i noget nyt, og jeg glæder mig til flere dejlige, udviklende og til tider nok arbejdsomme år sammen med hende. Og jeg takker for, at der for 40 år siden var en flok ildsjæle som så, at der var brug for en Babuska i Skanderborg.

--

Vibeke Freising (leder)

En forælder beretter om et fælles forældremøde i Babuska i 2022

Den 16 Marts 2022 var vi til et noget anderledes forældremøde i Babuska, og alle de forældre, jeg efterfølgende har snakket med, har fortalt, at de ligesom jeg blev ganske begejstret for denne anderledes måde at blive ført rundt i, hvordan netop Babuska efterlever de pædagogiske mål og læreplanstemaer. Vi mødte op på vores barns stue, Kornblomsten. Da vi kom ind var stuen ikke fejtet, tallerkner stod på bordet, lidt madrester lå hist og her, og legetøj på gulv og borde. Ganske som en helt normal børnehave stue skal se ud. Vi forældre fik lov at være børn for en stund, og mens vi sang tinge-linge-ling, alle tager en ting ... fik vi ryddet op, fejtet, sat i opvaskemaskinen, tørret bordene af og sat legetøjet på plads. Nu var stuen fin, og netop disse små ting er en del af den alsidige personlige udvikling. Pædagogerne fortalte kort, hvad de så og erfarede, og hvad børnene lærte af netop disse dagligdags rutiner. Efter ca. 15 min blev vi ført videre til næste stue og et nyt tema, kultur, æstetik og fællesskab. Netop æstetik, som findes i alt hvad vi gør, rører ved og befinder os i. De lyserøde vægge, som er malet med penselstrøg, ganske tilfældigt og så alligevel ikke. Penselstrøg, der gemmer på eventyrlige billeder og skabninger, skjulte diamanter og hengemte borge, er med til at fortælle en historie, hvis man kigger længe nok. Disse små hengemte billeder på væggene bidrager til at skabe nysgerrighed hos vores børn, og hjælper fantasien med at vokse, så vores børn lærer at stille spørgsmål og undres og fantasere.



Kulturen i alle de højtider vi fejrer, fællesskabet om bordet og på stuen fik vi indblik i denne dag. Efter små 15 min, gik vi videre til næste stue, hvor vi blev taget imod med håndtryk, og hvor er det dejligt, det er kommet tilbage :-). Netop her var kommunikation og sprog et tema, der blev gået i dybden med, hvorfor de synger de sange de gør, og hvordan de taler til hinanden og med hinanden, og hvordan vi lytter. Kommunikation er mere end ord, også kropssprog, tone og mimik. Alt som tilsammen binder os sammen i et fællesskab, hvor vores børn udvikler sig hver dag. Social udvikling er også at lytte og vise empati og igennem krop, sanser og bevægelse, som børnene også får via eurytmi. Babuskas have og eng, som er næsten uden fliser, med sten og træ stubbe, stimulerer barnet til at bruge kroppen og sanserne til at udforske bakketoppe og det vilde og det rolige terræn. Sidste stop på turen rundt på stuerne, var rundt om bålet ude på legepladsen, hvor der blev fortalt om natur, udeliv og science. Nogle stuer har en fast dag om ugen med bål, hvor udeliv, og igen det at passe og hygge om et bål, giver børnene et fællesskab, de kan mærke, de er en del af, og som giver dem så stor en læring og udvikling: at brænde skal hentes og hugges, at vi skal passe på hinanden. At kigge på forårets blomsterplanter, der spirer rundt om i haven: erantis, krokus og vintergækker, der skal pusles lidt om.

Overordnet for alle læreplanstemaerne er trivsel, udvikling og dannelse i dagtilbuddet. Det var så dejligt opløftende at se og høre og mærke på egen krop, hvad ens barn deltager i og bidrager til hver dag, mens man er på arbejde. Hvor er det dejligt at mærke, hvad eventyrene og sangene kan give - som fylder så dejligt meget. Der tages hånd om, hvordan børn bliver formet som hele mennesker, krop, sind og æstetik. Viden og øvelse, sanselighed og fællesskab samt indre harmoni og ikke mindst kæmpe nærvær fra de voksne.

--

Charlotte Anker Græsbøl (forælder og bestyrelsesmedlem)

En bestyrelsesformands eftertanke

Tanken var, ved denne 40 års fødselsdag at finde og mindes Babuskas rødder.

I dag er jeg bestyrelsesformand i Børnehuset Babuska. Der før var jeg lærer på Rudolf Steiner skolen. De sidste 4 år 2012 -2016 som børnehaveklasseleder.

Børnehaveklassen boede dengang i det lokale, der i dag er stue for Valmuen. Børnene havde altså fælles legeplads med børnehavebørnene, var endnu ikke *helt* i skolens omgivelser. Det var 4 år, hvor jeg fik indblik i, med hvilken hjertevarme, pædagogerne arbejdede i et levende pædagogisk miljø. Hvor jeg hørte sang og sanglege, hvor jeg så børn i leg i sol og regn, og også oplevede voksne og deres måde at omgås hinanden, børnene og forældrene på. Hørte man gråd, hørte og så man trøstende ord og handlinger. Der var nærvær og opmærksomhed, tryghed, ro og tydelige voksne.

Ligesom forældrene, der afleverede deres børn i vuggestue og børnehave, fik jeg også i de 4 år et kendskab til Rudolf Steiner pædagogikken for de helt små. Jeg var endda så heldig, at jeg oplevede den i løbet af dagen i fuld udfoldelse.

Der er i Børnehuset en vedvarende og åben bestræbelse på, at forældrene får kendskab til den pædagogik, der ligger til grund. Det fælles forældremøde, hvor forældrene oplevede, hvordan de ny styrkede læreplaner, som politikerne kræver, helt naturligt lever i den pædagogiske dagligdag er et eksempel på dette. De mange små selvkreerede ting, som børnene får med hjem: Michaelssværd,

marmelade, pinsefugle, lanterner, malerier m.m. er også med til at dokumentere det pædagogiske indhold.

Det skib, lærere på skolen i 1982 satte i søen, sejler nu af sted som et stort og fuldt rigget sejlskib. Et livskraftigt Børnehus giver i dag mange forældre mulighed for at få kendskab til Rudolf Steiner pædagogikken. Og for ca. halvdelen af de skoleklare børn vælger forældrene i dag Rudolf Steiner skolen. Mange ting er jo afgørende, når forældre skal vælge skole. Hvordan er afstanden? Hvordan ligger skolen i forhold til arbejde? Hvad med legekammerater i det lokale miljø? Og for hver familie sikkert også andre spørgsmål, som en pædagogik måske må vejes op imod.

Et helt Børnehus` medarbejdere og bestyrelse bestræber sig i sit daglige virke på at repræsentere pædagogikken, for det handler ikke bare om ord eller pædagogiske teorier, men om det liv, der leves. Babuska er først og fremmest Børnehus for 110 børn, deres forældre, medarbejdere og leder, og at det arbejde, de hver dag lægger i Babuska, resulterer i, at flere får kendskab til pædagogikken, er bare en glæde, vi taknemligt tager imod.

Se vores hjemmeside: <http://www.babuska.dk/> med virksomhedsplan m.m. og lær også herigennem Børnehuset Babuska bedre at kende.

Hun er ikke nogen "ensom dame 40 år"
Hun er ikke "lille og buttet, mørkt og krøllet hår" (som Bjarne Liller sang.)
Hun er alt andet end ensom og alt andet end lille.

Buttet! ok. Ja hun er stor og rund og mere end buttet. Men lukker man hende op, så finder man lag på lag af buttede Babuskaer, og dybest inde - ja der ligger der et lille frø med en utrolig spirekraft. I det frø ligger kærlighed til børn og pædagogik, kærlighed til livet og den jord som frøet vokser i.

--

Karen Margrethe Jørgensen



"Hvad sker der nu?"



Dronebillede: set fra nord.

Babuske set fra oven med alle dens skæve tage, knopskydninger og finurlige grønne have.



Dronebillede: set fra syd.